

ekonomi~a Z; dogm~a Z; altrudiĝ~a, batal~a; singard~a Z, kred~eco; drink~ulo Z; mort~ulo Z. RIM. 1 Kun adjektiva aŭ substantiva radiko oni povas ankaŭ uzi sufikse anstataŭ **em** la radikon **am**, kiu tamen pli insistas pri la konscieco k volateco de la inklino: *verama, varmama, gastama, ekonomama, glorama.* RIM. 2 La adjektiva finaĵo **a** k la sufikso **ec** donas al la sufikso **em** la sencon de daŭra aŭ kutima inklino: *koler~a; ŝpar~a Z; nelaciĝ~a spirito Z; kiel rapid~aj bildoj de magia lanterno Z; ŝi forpuŝadis tiujn dubojn de si kiel ion tro altrudiĝ~an, tro pezan por ŝiaj fortoj Z; kred~eco.* Male la simpla substantiva finaĵo **o** prefere donas al **em** la sencon de nedaŭra, pasanta inklino: *senti dorm~on, vom~on.*

II° Vortero memstara signifanta prefere nedaŭran inklinton al io: *mi estas ~a akcepti vian proponon; mi estas ~a al akcepto je via propono; havi ~on al io; mi estas laca k ~as dormi; lia sintenado ~igis min al pardono* (Kp TENDENCO).

* **Emajlo.** 1 Vitrosimila diverskolora glazuro, per kiu oni kovras potojn, fajlencon, metalon: *nedifekteblaj estas la ~aj koloroj.* Kp LAKO. 2 Speco de brila natura glazuro, kiu ŝirmas la dentojn. ~1 (tr). Kovri per ~o.

emani (ntr). (Sc) (plej ofte pri gasoj k radio) Eliĝi nevideble. ~o. Ago per kiu eligemaj (vaporigemaj) substancoj ~as el la korpoj. ~aĵo. 1 Tio, kio ~as. 2 ~anta gaso: *nilono estas radiuma ~aĵo.* ~igi (ion). Eliĝi: *radiumo ~igas energion.*

Emancipi (tr). 1 Liberigi el la patra aŭ kuratora povo. 2 (f) Liberigi iun el la dependo de supera aŭtoritato: *la universala voĉdonado ~is la popolon; dum la Renesanco ~igis la spiritoj; vi devas ~i vin el tiu stulta modo; la ~ado de la sklavoj, de la virinoj* (Kp MALSKLAVIGI, EGALRAJTIĜI).

* **Embaraso.** 1 Geno al la movoj, al la agado, kaŭzita de materiaj malhelpoj: *~o de strato, de veturiloj, de stomako.* 2 Situacio el kiu oni ne povas facile eliri, ŝanceliĝo en la decido: *esti en granda mona ~o Z; ~o de riĉeco Z; eltiri iun el ~o B; por forigi ĉiujn ~ojn, uzu nur la lastan formon Z; ĉiuj rimarkis lian ~on; senfina ~o montrigis en ĉiuj liaj trajtoj Z;*

la ~oj de la ŝtalo (Kp SENELIRA, EKSTREMA, OBSTRUKO, IMPLIKI, ŜTOPI. Vd HELPI, FINO). ~1 (tr). 1 Geni la movojn, la agadojn per materiaj malhelpoj: *tiu pakajo ~as min; veturiloj ~as la straton; mal~i ĉambron.* 2 Meti iun en situacion, el kiu li ne povas facile eliri: *la dismembrigo de la lingvo neniom ~as la lernanton; tiu demando multe ~is lin; li ~igis en mensogon; ~ile respondi B* (Kp KONFUZI, KONSTERNI). ~a. 1 Kaŭzanta ~on: *la elekto de taŭga formo estas ofte ~a.* 2 ~oplena, vidiganta ~on: *havi ~an mienon.*

embargi (tr) ڍڙڙڙ. Malpermesi provizore al ŝipo la elveturon el la haveno aŭ ĝian malsargigon.

emberizo Z ڄڙ. G. de paseroj (*emberiza*).

Emblemo. Figuro de objekto aŭ estulo konvencie reprezentanta abstraktan ideon: *verda stelo estas ~o de esp~o; pesilo estas ~o de la justeco.* Kp SIMBOLo, ATRIBUTO, INSIGNO, ALEGORIO.

embolo ڄڙ. Ensanga koagulaĵo kaŭzanta la ~ion.

embolio ڄڙ. Sangovaza obstrukcio kaŭzita de ensanga koagulaĵo: *~o de pulma arterio povas kaŭzi la morton.*

embrazuro Z. 1 ڄڙ Internaj flankoj de fenestro aŭ de pordo. 2 = fenestroniĉo. 3 ڄڙ Aperturo en muro, ŝipo aŭ fortikaĵo, tra kiu oni pafas (Vd KRENELO).

* **Embrjo.** 1 Unua formiĝo de vivanta estaĵo en la utero de la patrino, kiam ekaperas la unuaj organoj. Kp GERMO, FETO. 2 (f) Komenco kruda skizo de ideo, teorio, projekto.

embriogenio (Sc). Serio da formoj per kiaj pasas ĉiu organismo ekde embrio ĝis la naskiĝo.

embriologo (Sc). Scienculo, kiu studas la ~ion; specialisto en la ~io.

embriologio Z (Sc). Scienco, kiu pri-traktas la disvolvigon de organismoj ekde ilia stato de embrio ĝis ilia naskiĝo.

* **Embusko.** 1 Loko, kie oni sin kaŝas por surprize ataki malamikon: *fali en ~on.* 2 Sinkaŝado por surprize ataki malamikon: *li felice evitis ĉiujn ~ojn kontraŭ sia sukceso; fari ~on.* Kp INSIDI, KAPTILO, ENFALILO. ~1 (x). Resti